

CANVI, CAMBIO, CHANGE, CHANGEMENT...

Europa respon a Trump

Si alguna cosa es pot agrair a Trump és l'empenta que ha donat a les empreses de la indústria de la retolació. Al que es coneixia com el Centre John F. Kennedy per a les Arts Escèniques (de Washington) ara el president estatunidenc vol afegir el seu nom; el que abans era el Golf de Mèxic ara és *d'Amèrica*; igual que el llac Ontàrio, que també ha passat a dir-se *Amèrica*; o l'estat de Nou Mèxic, que podria passar a ser *Nova Amèrica*; o el pic Denali (nom indígena del cim més alt de l'Amèrica del Nord), que ha tornat a ser *McKinley*, molt més americà —és clar, així es deia l'històric president estatunidenc que més complau el mateix Trump... un ésser execrable (ves, quines coincidències) que, per cert, el 1901 va ser enviat a l'infern per l'anarquista Leon Czolgosz. Canvis, de moment casolans, que no omplen ni la meitat de l'egocentrisme del mandatari, perquè ja té en cartera no només canviar el nom sinó fer-se

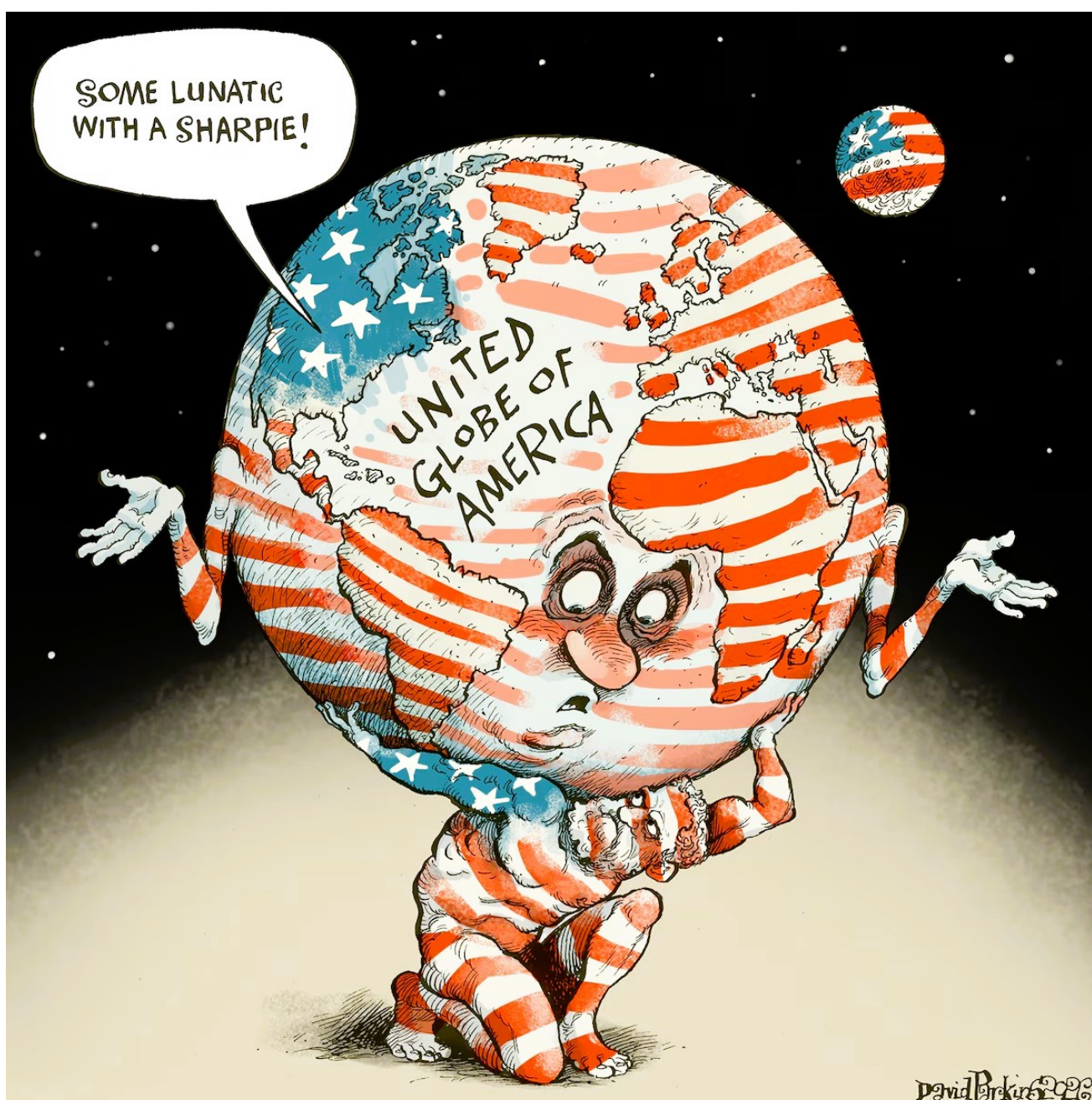
seu l'estret d'Ormuz, o Mèxic o Grenlàndia o el Canadà... No hi ha com tenir un president amb iniciativa.

Com a antipsicòtic, els canvis de nomenclatura poden servir, sempre que se'n prengui una dosi diària important, però tanta variació també té els seus riscos. En primer lloc, podria ser que els països amenaçats d'haver de canviar el seu nom no els agradi —és una possibilitat. No és el mateix dir-te Pep que Pepa. Penso, per exemple, en un espanyol al què li diuen que ha passat de ser andalús a bostonià *¡Para ná, tío!*

Hi ha també un problema educatiu. Prou ha costat als mestres fer distingir els continents als seus alumnes per a que ara els posin excepcions a la regla. I les coloraines. Tots sabem que Amèrica és de color taronja i Mèxic verd, ara imagineu que tot allò ho pinten del mateix color. I què faria Islàndia, penjada allà dalt, de color taronja? Un desgavell.

El pitjor de tot és que Europa, penjada del cul de Trump, comença a imitar el president ianqui. I, posats a fer-ho, s'hi posa ferm i no es limita a canviar de colors sinó de continents: "A partir d'ara —diuen els europeus cofois— el Canadà serà Europa... o gairebé. El tindrem com a soci preferent, amic incondicional i aliat rearmat". Per què? Quines ganes d'embolicar la troca. Si Trump un dia no es pren les pastilles, pot acabar amb Europa, Canadà... i, amb el que li sobra de bombes, la part africana que no té petroli. Plis, plas.

Mentre Trump mani, l'únic que pot fer Europa és jugar a la petanca.

Algun boig amb un retolador permanent!